

Lovforslaget henvistes til et udvalg, i hvis betænkning det om spørgsmålet bl. a. udtaltes:

„Efter udvalgets anmodning er der fra retslægerrådet tilvejebragt en erklæring til supplerung af rådets udtalelser over for børnelovskommissionen, og retslægerrådets formand, professor, dr. med. Harald Gormsen, har sammen med afdelingsleder ved retsmedicinsk institut, dr. med. K. Henningsen over for udvalget uddybet denne erklæring. Det blev herunder oplyst, at retsvidenskaben for tiden regner med en udelukkelsesprocent på 70, men at man nærer begrundet håb om, at dette tal vil stige. Der er desuden efter udvalgets anmodning indhentet udtalelser fra højesteret og advokatrådet.“

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) foreslog § 6 ændret, således at betingelserne for at fastslå faderskab lempedes noget, og således at adgangen til at statuere bidragspligt bortfalddt.

„En af de vægtigste indvendinger mod den hidtil gældende ordning har“ — anfører flertallet — „været, at den opdeler børn uden for ægteskab i 4 grupper efter faderskabssagens udfald (faderskab, én bidragspligtig, flere bidragspligtige, frifindelse). Denne opdeling i grupper med forskellig retsstilling er uheldig ikke mindst på grund af den psykiske belastning, som den kan medføre for børnene, navnlig i de tilfælde, hvor flere anses for bidragspligtige. Ordningen strider desuden mod det grundlæggende princip i lovgivningen, der går ud på at give børn uden for ægteskab en retsstilling, som i videst muligt omfang svarer til den stilling, ægtebarnet har. Efter lovforslagets § 6 bortfalder adgangen til at pålægge flere mænd bidrag til samme barn, og der bliver således tre grupper tilbage (faderskab, bidragspligt, frifindelse). Flertallet finder det imidlertid forsvarligt at gå et skridt videre og helt afskaffe begrebet bidragspligtige. I stedet for udvides adgangen til at fastslå faderskab noget, således at sagen skal falde ud til faderskab i en del tilfælde, hvor der efter forslaget ville blive bidragspligt. Efter forslaget skal en mand, der har haft samleje med moderen i avlingstiden, anses som fader, såfremt der ikke er *rimelig begrundet tvivl* om, at han er barnets fader. Efter ændringsforslaget kræves det kun, at der ikke foreligger omstændigheder, der gør hans faderskab *lidet sandsynligt*.

Formuleringen af ændringsforslaget er i meget nær overensstemmelse med § 21 i den norske lov af 21. december 1956 om børn uden for ægteskab. Der foreligger for udvalget en udtalelse fra det norske justits- og politidepartement om denne lovs anvendelse i praksis. Efter departementets opfattelse har det vist sig, at omtrent halvdelen af de sager, der efter tidligere ret faldt ud til bidragspligt, nu ender med faderskab, medens der i de øvrige sager sker frifindelse. Der kan dog næppe herfra med nogen sikkerhed drages slutninger om udviklingen i Danmark. Det må imidlertid forventes, at der vil komme nogen stigning i antallet af frifindelser. Flertallet forudsætter,